

До Научното жури
при Югозападния университет
„Неофит Рилски” - Благоевград

СТАНОВИЩЕ

от доц.д-р Александър Ангелов Иванов,
научна специалност „Гражданско и семейно право”

член на научното жури за провеждане на защита на дисертация за присъждане на ОНС „доктор” по научна специалност „Гражданско и семейно право”, професионално направление 3.6. „Право” от Красимир Стоянов Коев, докторант в катедрата по гражданскоправни науки на ПИФ при ЮЗУ „Неофит Рилски” – Благоевград на труда на Красимир Стоянов Коев „Заместване в дълг”

Уважаеми членове на научното жури,

Красимир Коев е свободен докторант за придобиване на ОНС „доктор” по научната специалност „Гражданско и семейно право”, като след успешното завършване на курса на подготовка е отчислен с право на защита.

I. Кратко описание на дисертационния труд.

В структурно отношение дисертацията се състои от увод, изложение - три части и заключение, и е в обем от 266 страници. Библиографията на използваната литература включва 71 заглавия, от които 64 на български език и 7 на английски и руски език. Направени са и общо 329 бележки под линия, като извършеното позоваване е съобразено с изискванията, утвърдени за съответния език или за Интернет източниците. В изследването са застъпени широко историческият и сравнителноправният метод на изследване.

В увода е обоснована актуалността на темата и е очертан предметът на изследване. Аргументирано е и научно-практическото значение на темата.

Глава първа е посветена на понятието за заместване в дълг, неговите характеристики, историческото развитие и отграничението му от други близки правни явления. Подложено е на критика разбирането, изразено в съдебната практика за тристранен характер на договора за заместване в дълг. Заместването в дълг е разграничено от прехвърлянето на правоотношение по чл. 102, ал. 3 ЗЗД. Разгледани са две особени хипотези на заместването на дълг – по чл. 15, ал. 3 ТЗ и по чл. 175 ЗЗД.

В глава втора са изследвани въпросите на сключването на договора за заместване в дълг – формата и предмета на договора, включително прехвърлимостта на задълженията (с. 127-140). Изследван е въпросът за правната природа на съгласието на кредитора при двустранното заместване в дълг, когато кредиторът не е страна по договора. Подчертава се, че волеизявлението на кредитора нито е елемент от фактическия състав на договора, нито липсата му поставя договора във висящо положение. Във връзка с въпроса дали страни по договора могат да бъдат непълнолетни или малолетни лица се аргументира разбирането, че по отношение на такава сделка трябва да се приложи чл. 130, ал. 3 СК.

Глава трета е посветена на действието на договора за заместване в дълг. Последователно са разгледани въпросите относно действието на договора между стария длъжник и поемателя на дълга, стария длъжник и кредитора, както и между последния и поемателя на дълга. Подчертава се, че при двустранното поемане на дълг отношението между новия длъжник и кредитора възниква от момента на одобрението, поемателят поема дълга във вида, в който е бил у стария длъжник към момента на одобрението. Аргументира се разбирането, че върху новия длъжник преминават само възражения, следващи от правоотношението, част от съдържанието на което е прехвърленото задължение, т.е. поемателят не може да противопоставя на кредитора личните възражения на стария длъжник, тъй последният остава страна по правоотношението. Изследвани са и въпросите относно действието на договора спрямо третите лица, дали обезпечение за дълга. На основателна критика е подложена съдебната практика, според която съгласието на третите лица, учредили ипотека за дълга трябва да е в нотариална форма. Член 102, ал. 2 ЗЗД не изисква съгласие за учредяването на нова ипотека, а съгласие за продължаването действието на ипотека.

Накрая са разгледани въпросите за процесуалното приемство при заместването в дълг и съдбата на арбитражната клауза. Заключението обхваща основните изводи от направеното изследване и предложенията *de lege ferenda*.

II. Приноси на дисертационния труд:

1. Представеният на обсъждане труд е първото у нас пълно систематизирано изследване на въпросите на заместването в дълг. Резултатите от изследването се основават на доброто познаване на теорията от автора и извършения от него критичен анализ на натрупаната през годините съдебна практика.
2. При извършване на изследването е проявена нужната научна добросъвестност, като са представени различните застъпвани в доктрината виждания по отделните дискуссионни въпроси. В тази връзка трябва да се подчертае, че дисертантът не е избегнал да вземе аргументирано отношение към нито един от спорните в теорията и практиката въпроси.
3. Безспорен приносен момент е сравнителният анализ на разрешенията в чуждите законодателства във връзка със заместването в дълг.
4. На основата на извършения критичен анализ на съдебната практика са аргументирани предложения за усъвършенстване на законодателството.

III. Критични бележки:

Наред с посочените положителни моменти могат да се направят и някои критични бележки и препоръки, които по никакъв начин не омаловажават многобройните достойнства на дисертацията. Извъшеният сравнителен анализ би получил пълното си значение, ако въз основа на някои разрешения на чуждите законодателства се почерпят идеи за предложения *de lege ferenda*.

IV. Заключение:

Представеният труд отговаря на всички изисквания на ЗРАСРБ и Правилника за неговото прилагане, тъй като съдържа научни и научно-приложни резултати, които

съставляват принос в областта на гражданското право, с оглед на което предлагам на научното жури да присъди на Красимир Стоянов Коев образователната и научна степен „доктор” по „Гражданско и семейно право” в професионално направление 3.6. Право.

София, 03.12.2014

С уважение:

(доц.д-р Александър Иванов)